

«Έτσι θα είναι ο λόγος μου»

«Διότι όπως η βροχή και το χιόνι κατεβαίνουν από τον ουρανό και δεν επιστρέφουν εκεί, αλλά ποτίζουν τη γη και την κάνουν να βλασταίνει και να καρποφορεί, ώστε να δίνει σπόρο στον σπορέα και ψωμί σε αυτόν που τρώει, έτσι θα είναι και ο λόγος μου που βγαίνει από το στόμα μου· δεν θα επιστρέψει σε μένα άκαρπος, αλλά θα εκτελέσει αυτό που θέλω και θα ευοδώσει σε εκείνο για το οποίο τον έστειλα.».
Ησαΐας 55:10,11

Ο Λόγος του Θεού αποκαλύπτει το θεϊκό σχέδιο για τη συμφιλίωση της καταραμένης από την αμαρτία και ετοιμοθάνατης ανθρωπότητας. Στο κείμενό μας, μας δίνεται η ευλογημένη διαβεβαίωση ότι ο σκοπός του Θεού δεν θα αποτύχει, ότι θα φροντίσει να εκπληρωθούν τα πράγματα που έχουν ειπωθεί μέσω του Λόγου Του. Αυτό είναι ένα από τα σημαντικά διδάγματα που μαθαίνουμε όταν γνωρίζουμε για πρώτη φορά το ένδοξο σχέδιο του Θεού. Πόσο ευλογημένο είναι να έχουμε αυτή τη διαβεβαίωση! Μας δίνει ένα σταθερό θεμέλιο για την πίστη και μας επιτρέπει να χαιρόμαστε για την ελπίδα που μας προσφέρεται στο Ευαγγέλιο.

Το κείμενό μας όχι μόνο μας παρηγορεί με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός είναι πρόθυμος από χάρη και άφθονα ικανός να εκπληρώσει τον αγαπητικό σκοπό Του, τον οποίο έχει αποκαλύψει μέσω του Λόγου Του, αλλά και ότι ο ίδιος ο Λόγος Του έχει ένα έργο να επιτελέσει. Και αυτό θα εκπληρωθεί αποτελεσματικά σύμφωνα με τον θεϊκό σκοπό. Ο

Απόστολος Παύλος μας διαβεβαιώνει ότι ο Λόγος του Θεού είναι «ζωντανός» και «δυνατός», πιο κοφτερός από «δίκοπτο ξίφος». (Εβραίους 4:12). Ο Λόγος του Θεού αποκαλύπτει το σχέδιό Του. Χρησιμοποιείται επίσης από Εκείνον για να εκπληρώσει μεγάλο μέρος αυτού. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όσον αφορά την υλοποίηση του θελήματός Του στις καρδιές και τις ζωές του αφιερωμένου λαού Του. Σε αυτό το πλαίσιο, πόσο ευλογημένο είναι να συνειδητοποιούμε ότι, αν παραδοθούμε ανεπιφύλακτα στην επιρροή του θείου Λόγου, θα αγιαστούμε από αυτόν και θα γίνουμε «άξιοι να γίνουμε μέτοχοι της κληρονομιάς των αγίων στο φως». (Κολοσσαείς 1:12)

Λυχνάρι στα πόδια μας

Ο ψαλμωδός έγραψε ότι ο Λόγος του Θεού ήταν λυχνία στα πόδια του και φως στο μονοπάτι του (Ψαλμός 119:105). Επίσης, έγραψε: «Η διδασκαλία του λόγου Σου δίνει φως, ώστε να καταλαβαίνουν ακόμη και οι απλοί» (Ψαλμός 119:130). Πόσο πολύ χρειαζόμαστε κι εμείς αυτή τη διαφώτιση! Οι άνθρωποι του κόσμου είναι βυθισμένοι στο σκοτάδι, αλλά με τον Λόγο Του ο Θεός μας δίνει φως: «το φως της γνώσης της δόξας του Θεού» (2 Κορινθίους 4:6). Ο Παύλος λέει ότι αυτό το φως «λάμπει στις καρδιές μας» μέσω του Ευαγγελίου, και ενώ βρισκόμαστε ακόμα σε έναν σκοτεινό κόσμο, μπορούμε πλέον να βλέπουμε το δρόμο μας.

Το φως είναι σύμβολο της γνώσης, της κατανόησης, και πόσο θαυμάσια είναι η κατανόηση που μας έχει δώσει ο Κύριος μέσω του Λόγου Του. Έχουμε ευλογηθεί με τη γνώση του σχεδίου του Θεού, τόσο για εμάς τους ίδιους όσο και για τον κόσμο. Στην καθημερινή μας πορεία στον στενό δρόμο, τα

βήματά μας καθοδηγούνται από τον Λόγο. Μπορούμε να βασιζόμαστε στις οδηγίες Του για να μας καθοδηγήσουν σωστά — δηλαδή, αν είμαστε ειλικρινείς και ταπεινοί στην εφαρμογή τους. Ο Ιάκωβος έγραψε: «Αν κάποιος από σας στερείται σοφίας, ας τη ζητήσει από τον Θεό, ο οποίος δίνει γενναιόδωρα σε όλους χωρίς να επιπλήττει, και θα του δοθεί» (Ιάκωβος 1:5). Μέσω του Λόγου Του ο Θεός απαντά στις προσευχές μας για σοφία. Αν αναζητήσουμε επιμελώς αυτή τη σοφία, η πορεία μας θα γίνει «σαν το λαμπρό φως, που λάμπει όλο και περισσότερο μέχρι την τέλεια ημέρα». (Παροιμίες 4:18)

Τρέφουμε τον εαυτό μας με τον Λόγο

Ο Λόγος του Θεού παρομοιάζεται επίσης με τροφή. Αυτό συμβαίνει επειδή τρέφει τον καθένα μας ως «νέο δημιούργημα» εν Χριστώ (Β΄ Κορινθίους 5:17). Καθώς τρέφουμε τον εαυτό μας με αυτόν, γινόμαστε «δυνατοί εν Κυρίω και εν τη δύναμι της ισχύος Του» (Εφεσίους 6:10). Μέσω αυτής της πνευματικής τροφής μεγαλώνουμε μέχρι το ύψος της πνευματικής ωριμότητας στον Ιησού Χριστό. Παραθέτοντας τον Μωυσή, ο Ιησούς είπε στον Αντίπαλο: «Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». (Ματθαίος 4:4· Δευτερονόμιο 8:3)

Ο Ιησούς αναφέρθηκε στον Λόγο του Θεού ως τροφή σε μία από τις υποσχέσεις Του που αφορούσαν το τέλος της παρούσας εποχής και την εποχή της δεύτερης παρουσίας Του. Είπε στους μαθητές Του ότι, όταν θα επέστρεφε, θα «ζωνόταν» και θα υπηρετούσε το σπιτικό της πίστης με «τροφή στον κατάλληλο καιρό». (Λουκάς 12:37· Ματθαίος 24:45). Πόσο πλούσιο ήταν το γλέντι της Αλήθειας

που απολαύσαμε μέσω της εκπλήρωσης αυτής της υπόσχεσης. Είναι όλος ο Λόγος του Θεού — εκείνος που έχει εξέλθει από το στόμα Του.

Νερά αναζωογόνησης

Ο Λόγος του Θεού παρομοιάζεται επίσης με νερό. Είναι αναζωογονητικός, τονωτικός και ζωποίος. Πόσο ξηρές και ερημικές θα ήταν οι ζωές μας χωρίς τα αναζωογονητικά νερά της Αλήθειας. Χαιρόμαστε για τη διαβεβαίωση που έδωσε ο Κύριος ότι πνευματική τροφή και ποτό θα παρέχονται άφθονα σε όσους «πεινάνε και διψάνε για τη δικαιοσύνη». (Ματθαίος 5:6). Ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι αυτοί θα «χορταίνουν». Αυτό έχει αποδειχθεί αληθινό. Πόσο αναζωογονητικός και χορταστικός έχει αποδειχθεί ο Λόγος της Αλήθειας.

Επιπλέον, ο Λόγος του Θεού συμβολίζεται από το νερό λόγω της καθαριστικής του δράσης στη ζωή μας. Ο Παύλος έγραψε σχετικά με τον καθαρισμό μας «με το λουτρό του νερού διαμέσου του λόγου». (Εφεσίους 5:26). Αυτή η λειτουργία του Λόγου του Θεού προτυπώθηκε από το νερό της λεκάνης που βρισκόταν στην αυλή γύρω από τη Σκηνή του Μαρτυρίου του Ισραήλ. Εκεί πλένονταν οι ιερείς, και για εμάς, προοριζόμενο «βασίλειο ιεράτευμα»,», ο Λόγος αποτελεί μέσο καθαρισμού από τα σφάλματα και τους λεκέδες της ξεπεσμένης σάρκας μας. (Α Πέτρου 2:9)

Μια πανοπλία προστασίας

«Η αλήθεια Του θα είναι η ασπίδα και η θωράκισή σου», έγραψε ο ψαλμωδός (Ψαλμός 91:4). Ως χριστιανοί, ο καθένας μας είναι «στρατιώτης του Ιησού Χριστού» (Β Τιμόθεο 2:3). Δίνουμε τον «καλό αγώνα της πίστης» (Α Τιμόθεο 6:12). Οι στρατιώτες

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

έχουν εχθρούς που πολεμούν εναντίον τους, και οι δικοί μας εχθροί είναι ο κόσμος, η σάρκα και ο διάβολος. Ενάντια σε αυτούς τους εχθρούς, ο Λόγος του Θεού είναι σαν μια απόρθητη πανοπλία προστασίας. Ο Σατανάς και οι αόρατες δυνάμεις που έχουν συμμαχήσει μαζί του είναι ιδιαίτερα ισχυροί, και ο Παύλος μας λέει ότι για να «αντισταθούμε» εναντίον τους θα χρειαστεί να «ενδυθούμε την πλήρη πανοπλία του Θεού». (Εφεσίους 6:11)

Ο Παύλος προσδιορίζει κάθε μέρος αυτής της πανοπλίας και εξηγεί πώς μας προστατεύει από όλα «τα φλογερά βέλη του πονηρού» (Εφεσίους 6:16). Υπάρχει το «κράνος της σωτηρίας» (Εφεσίους 6:17). Αυτό συμβολίζει τη γνώση μας της Αλήθειας. Είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τον Λόγο του Θεού για να πολεμήσουμε τον Αντίπαλο. Όταν ο Σατανάς επιτέθηκε στον Ιησού καθώς έφευγε από την έρημο, η γνώση του Λόγου του Θεού ήταν η προστασία Του. Ενάντια σε κάθε φλογερό βέλος του πειρασμού, η άμυνα του Κυρίου ήταν: «Είναι γραμμένο» (Ματθαίος 4:4,7,10). Έτσι θα πρέπει να είναι και για εμάς, αν θέλουμε να γίνουμε επιτυχημένοι στρατιώτες του Ιησού Χριστού.

Ένα άλλο μέρος της πανοπλίας του Χριστιανού είναι ο «θώρακας της δικαιοσύνης» (Εφεσίους 6:14). Ο θώρακας μιας αρχαίας πανοπλίας είχε σχεδιαστεί για να προστατεύει την καρδιά και άλλα ζωτικά όργανα. Ο Λόγος λέει: «Φύλαξε την καρδιά σου με κάθε επιμέλεια· διότι από αυτήν προέρχονται οι πηγές της ζωής» (Παροιμίες 4:23). Γνωρίζουμε ότι ο Κύριος δεν μας κρίνει σύμφωνα με τις ακούσιες ατέλειες της ξεπεσμένης σάρκας μας, αλλά ο Αντίδικος προσπαθεί να μας αποθαρρύνει σε αυτό το θέμα. Θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι δεν

έχει νόημα να προσπαθούμε να ευχαριστήσουμε τον Κύριο, επειδή πάντα θα υπολείπουμε κατά πολύ από το θεϊκό πρότυπο της δικαιοσύνης. Ωστόσο, και σε αυτό το θέμα ο Λόγος μας παρέχει προστασία, διότι μας διαβεβαιώνει για την αγαπητική πρόνοια του Ουράνιου Πατέρα μας μέσω του Χριστού, ότι η κατάστασή μας ως προς τη δικαιοσύνη, ή η δικαίωση, βρίσκεται σ' Αυτόν και όχι σε εμάς τους ίδιους. (Ρωμαίους 5:1)

Ως αποτέλεσμα, όταν ο Αντίδικος εκτοξεύει τα φλογερά βέλη της αποθάρρυνσης, αυτά αποτυγχάνουν να μας βλάψουν, διότι θυμόμαστε την προστατευτική διαβεβαίωση του Λόγου που δηλώνει: «Ποιος θα κατηγορήσει τους εκλεκτούς του Θεού; Ο Θεός είναι αυτός που δικαιώνει. Ποιος είναι αυτός που καταδικάζει; Ο Χριστός είναι αυτός που πέθανε, μάλιστα, που αναστήθηκε, ο οποίος βρίσκεται ακόμη και στα δεξιά του Θεού, ο οποίος επίσης μεσιτεύει για μας». Ρωμαίους 8:33,34

Ο Παύλος αναφέρει την «ασπίδα της πίστης» ως εκείνο το μέρος της χριστιανικής πανοπλίας που έχει σχεδιαστεί για να σβήνει όλα τα φλογερά βέλη του Σατανά. (Εφεσίους 6:16). Είναι η «πίστη που παραδόθηκε κάποτε στους αγίους». (Ιούδας 1:3). Ωστόσο, δεν αρκεί απλώς να έχουμε γνώση αυτής της πίστης. Πρέπει επίσης να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη και πίστη σε αυτήν. Έτσι, ο συμβολισμός της «ασπίδας της πίστης» περιλαμβάνει επίσης την πίστη μας στις «πολύτιμες υποσχέσεις» του Θεού. (2 Πέτρου 1:4). Η πλήρης εμπιστοσύνη στο θεϊκό σχέδιο και στον σκοπό του Θεού, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο λειτουργούν οι θείες προνοίες στη ζωή μας, μας παρέχει ένα ισχυρό οχύρωμα ενάντια σε κάθε

προσπάθεια που μπορεί να καταβάλει ο Σατανάς για να μας καταστρέψει ως Νέα Κτίσματα..

Υπάρχει επίσης «το ξίφος του Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού». (Εφεσίους 6:17). Αυτό είναι το επιθετικό μέρος της πανοπλίας μας. Με αυτό πολεμάμε τους εχθρούς μας, αλλά δεν είναι σαρκικό ξίφος. Κανένα από τα όπλα του πολέμου μας, λέει ο Παύλος, δεν είναι σαρκικό, αλλά «ισχυρό διαμέσου του Θεού για την κατάρριψη οχυρών· ... και κάθε υψηλό πράγμα που υψώνεται εναντίον της γνώσης του Θεού». (Β Κορινθίους 10:4,5)

Τα φλογερά βέλη του Σατανά είναι υποδείξεις που αντιβαίνουν στο θέλημα του Θεού για τα μέλη του σώματος του Χριστού. Αυτές μπορεί συχνά να φαίνονται πολύ εύλογες, και είναι πάντα πιο ευχάριστες στη σάρκα από ό,τι το εκφρασμένο θέλημα του Θεού. Αν τις δεχτούμε και αφήσουμε να μας κυβερνούν, θα μας προκαλέσουν σοβαρή ζημιά ως Νέα Κτίσματα. Ωστόσο, αν χειριστούμε τη «μαχαίρά του Πνεύματος» για να αποκρούσουμε και να καταστρέψουμε αυτές τις υποδείξεις, θα βγούμε νικητές από κάθε συμπλοκή με τον Αντίδικο.

Η πορεία μας στον στενό δρόμο προστατεύεται επίσης από τον Λόγο. Ο Παύλος λέει ότι τα πόδια μας είναι «υποδημένα με την ετοιμασία του ευαγγελίου της ειρήνης» (Εφεσίους 6:15). Ο δρόμος του χριστιανού είναι συχνά ανώμαλος και δύσκολος. Ο Αντίδικος τοποθετεί πέτρες σκανδάλου, πάνω στις οποίες ενδέχεται να πέσουμε. Ο Λόγος αναφέρεται επίσης στην «παγίδα του κυνηγού» (Ψαλμός 91:3). Η προστασία των ποδιών μας αναφέρεται ως το «ευαγγέλιο της ειρήνης». Αυτό δείχνει ότι μία από τις μεθόδους επίθεσης του Σατανά είναι να μας παρασύρει σε σαρκικές έριδες και αντιπαραθέσεις με

εκείνους που μπορεί να μας εναντιώνονται. Μια τέτοια πορεία μπορεί να είναι ελκυστική για τη σάρκα, αλλά αποτελεί παγίδα και πέτρα σκανδάλου για το Νέο Κτίσμα. «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί», λέει ο Λόγος, «διότι αυτοί θα ονομασθούν υιοί του Θεού». (Ματθαίος 5:9)

Πρέπει να έχουμε «την οσφύ μας ζωσμένη με την αλήθεια», λέει ο Παύλος (Εφεσίους 6:14). Η λειτουργία ενός περιζώματος στην αρχαιότητα μπορεί να παρομοιαστεί με αυτή μιας ζώνης. Αυτό το καθιστά ένα κατάλληλο σύμβολο της υπηρεσίας. Οι προστατευτικές ιδιότητες του Λόγου της Αλήθειας εξαρτώνται από το αν τον κρατάμε ανιδιοτελώς — με αγάπη. Με άλλα λόγια, πρέπει να είμαστε πιστοί υπηρέτες της Αλήθειας με την οποία έχουμε ευλογηθεί. Δεν μπορούμε να απολαμβάνουμε τα οφέλη της μόνο για τον εαυτό μας, αλλά πρέπει να τα χρησιμοποιούμε πιστά για την ευλογία των άλλων. Διαφορετικά, η «ολόκληρη η πανοπλία του Θεού» δεν θα παραμείνει σωστά δεμένη πάνω μας, και αργά ή γρήγορα θα πέσουμε μπροστά στους εχθρούς μας.

Υπηρέτες του Λόγου του Θεού

Ο Κύριος μας διαβεβαιώνει στο αρχικό μας κείμενο ότι ο Λόγος που βγαίνει από το στόμα Του δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι χρησιμοποιεί τον λαό Του ως υπηρέτες της Αλήθειας Του. Ο Θεός δεν διακηρύσσει τον Λόγο Του από τον θρόνο Του στον ουρανό, αλλά τον μεταδίδει στις καρδιές και τα μυαλά του λαού Του μέσω ανθρώπινων οργάνων. Ενέπνευσε τους αρχαίους προφήτες να καταγράψουν το σχέδιό Του στην Παλαιά Διαθήκη. Καθοδήγησε τον Ιησού στις διδασκαλίες Του. Το

Άγιο Πνεύμα Του διαφώτισε θαυματουργικά τα μυαλά των αποστόλων, ώστε τα κηρύγματα και τα γραπτά τους να χρησιμεύουν στην περαιτέρω ανάπτυξη του Λόγου που βγαίνει από το στόμα του Θεού.

Ο Παύλος εξηγεί ότι, εκτός από τους θαυματουργικά εμπνευσμένους υπηρέτες του Λόγου, ο Κύριος έχει δώσει επίσης ποιμένες, διδασκάλους και ευαγγελιστές (Εφεσίους 4:11). Σε μια ακόμη ευρύτερη έννοια, κάθε αφιερωμένο παιδί του Θεού είναι υπηρέτης της Αλήθειας Του, διότι «το Πνεύμα του Κυρίου Θεού» είναι επάνω σε όλους αυτούς, χρίοντάς τους για αυτή τη διακονία (Ησαΐας 61:1· Λουκάς 4:18· 1 Ιωάννης 2:27). Το μεγάλο σχέδιο της σωτηρίας που περιγράφεται από τον Λόγο Του είναι η συμφιλίωση με τον Θεό του καταραμένου από την αμαρτία και ετοιμοθάνατου γένους. Το σχέδιο έχει ως επίκεντρο τον Ιησού Χριστό, τον Λυτρωτή και Σωτήρα. Ο Παύλος έγραψε ότι «ο Θεός ήταν εν Χριστώ, συμφιλιώνοντας τον κόσμο προς τον εαυτό του», και στη συνέχεια προσθέτει ότι σε αυτό το μεγάλο έργο είμαστε «πρεσβευτές του Χριστού». Για να υπηρετούμε ως πρεσβευτές του Χριστού, ο Κύριος μας έχει δώσει «τον λόγο της συμφιλίωσης». (Β Κορινθίους 5:19,20)

Η παραβολή του σπορέα

Είναι σχεδόν ακατανόητο το γεγονός ότι ο Θεός χρησιμοποιεί τόσο αδύναμους και ατελείς υπηρέτες ως όργανα για τη διάδοση του Λόγου Του. Είναι θαυμάσια παρηγορητικό να μας λέει ο ίδιος ότι ο Λόγος Του δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος, αλλά ότι θα εκπληρώσει αυτό που Του αρέσει και θα ευοδωθεί στο έργο για το οποίο τον στέλνει. Χαιρόμαστε γι' αυτό, αλλά όταν, με την εξουσία Του,

κηρύττουμε τον Λόγο Του, τα αποτελέσματα μπορεί να φαίνονται πενιχρά. Συχνά, μάλιστα, μπορεί να φαίνεται ότι δεν υπάρχουν καθόλου αποτελέσματα. Ωστόσο, ο Λόγος Του εξηγεί και αυτό για την ενθάρρυνσή μας, δείχνοντας ότι, ενώ για τον περιορισμένο νου μας οι προσπάθειές μας μπορεί να φαίνονται μάταιες, ο Λόγος Του εκπληρώνει πράγματι τους καλούς σκοπούς Του.

Αυτή η εξήγηση βρίσκεται στην παραβολή του Ιησού για τον σπορέα (Ματθαίος 13:3-8, 18-23). Ο σπόρος σε αυτή την παραβολή είναι ο «λόγος της βασιλείας», ή ο Λόγος του Θεού. Είναι το μεγάλο σχέδιο του Θεού για τη συμφιλίωση του ανθρώπινου γένους με τον ίδιο. Είναι το σχέδιο που θα φτάσει στην ένδοξη ολοκλήρωσή του όταν έρθει η βασιλεία Του και γίνει το θέλημά Του επί της γης όπως και στον ουρανό. Ο σπορέας αυτού του σπόρου αντιπροσωπεύει όλο τον αφιερωμένο και γεννημένο από το Άγιο Πνεύμα λαό του Κυρίου. Σε αυτούς ο Θεός μιλάει, λέγοντας: «Το πρωί σπείρε τον σπόρο σου, και το βράδυ μην κρατάς πίσω το χέρι σου· διότι δεν ξέρεις ποιο θα ευοδωθεί, είτε αυτό είτε εκείνο, ή αν και τα δύο θα είναι εξίσου καλά.» (Εκκλησιαστής 11:6)

Στην παραβολή, μέρος του σπόρου που σπέρνεται πέφτει στο δρόμο, και τα πουλιά τον παρασύρουν· μέρος πέφτει σε πετρώδες έδαφος, όπου το χώμα είναι ρηχό· μέρος πέφτει ανάμεσα στα αγκάθια· και μέρος πέφτει σε καλό έδαφος. Μόνο αυτός που πέφτει σε καλό έδαφος αποδίδει «καρπός» μέχρι την ωρίμανση. Όταν κηρύττουμε την Αλήθεια και φαινομενικά δεν υπάρχουν αποτελέσματα, αν θυμόμαστε αυτή την παραβολή δεν θα αποθαρρυνόμαστε. Αυτό δείχνει ότι ο Ιησούς

γνώριζε εκ των προτέρων ότι πολλές από τις προσπάθειες του λαού Του θα φαινόταν μάταιες.

Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι, παρόλο που οι προσπάθειές μας συχνά φαίνονται να πηγαίνουν χαμένες, ο Λόγος του Θεού δεν επιστρέφει σ' Αυτόν άκαρπος. Δεν χρειάζεται τη βοήθειά μας για να διαδώσει τον Λόγο Του. Μας έχει δώσει αυτό το προνόμιο, ώστε, με την πιστή χρήση του, να εμπλουτιστούμε και να ενισχυθούμε πνευματικά οι ίδιοι. Ο προφήτης έγραψε: «Ο ένας δίνει απλόχερα, αλλά κερδίζει ακόμη περισσότερα· ο άλλος κρατάει αδικαιολόγητα, αλλά καταλήγει στη φτώχεια».(Παροιμίες 11:24) Ο Θεός θέλει να σκορπίζουμε τους σπόρους της Αλήθειας, ώστε οι ζωοποιές δυνάμεις της να αυξάνονται στη δική μας ζωή, ανεξάρτητα από το πώς μπορεί να γίνει δεκτή από τους άλλους. Αυτός είναι ο τρόπος του Θεού να κάνει τον Λόγο της Αλήθειας τη μεγαλύτερη ευλογία για εμάς.

Αν είμαστε υπάκουοι στους δρόμους Του, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Λόγος Του, όταν τον κηρύττουμε στους άλλους, δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος. Όπως σημειώνεται στην παραβολή, μεγάλο μέρος του σπόρου που σπέρνουμε πέφτει στο δρόμο· δηλαδή, οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν αυτά που τους λέμε. Παρόλα αυτά, όμως, λαμβάνουμε μια ευλογία. Λέγοντας την Αλήθεια στους άλλους, αυτή γίνεται πιο ισχυρή στη δική μας ζωή. Μέσω της υπακοής στον Λόγο, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών του Κυρίου να κηρύξουμε το Ευαγγέλιο «για τη μαρτυρία του Ιησού», ετοιμαζόμαστε να ζήσουμε και να βασιλέψουμε μαζί με τον Χριστό. (Αποκάλυψη 20:4)

Όταν σπέρνουμε τον σπόρο της Αλήθειας, ένα μέρος πέφτει σε πετρώδες έδαφος. Η παραβολή υποδηλώνει ότι αυτό συμβολίζει εκείνους που ακούν τον Λόγο με χαρά, αλλά δεν μπορούν να αντέξουν την εχθρότητα και τη δίωξη που προκύπτουν από την υιοθέτησή του. Πράγματι, αντλούν χαρά από την Αλήθεια, έστω και προσωρινά, και αυτό αποτελεί ευλογία για αυτούς. Αν και δεν είναι έτοιμοι να αφιερώσουν πλήρως την καρδιά τους στον Κύριο κατά την παρούσα εποχή, τον θυμούνται με χαρά, και στην επόμενη εποχή θα είναι έτοιμοι να εισέλθουν στον «δρόμο της αγιότητας». (Ησαΐας 35:8)

Υπάρχουν επίσης εκείνοι που ακούν τον Λόγο της Αλήθειας, χαίρονται γι' αυτόν, προοδεύουν για λίγο, αλλά επιτρέπουν στις μέριμνες αυτής της ζωής και στην απατηλότητα των πλούτων να πνίξουν την πνευματική τους ζωή. Ο Λόγος ήταν πολύ αποτελεσματικός στις καρδιές τους, μέχρι που επέτρεψαν στις περιστάσεις της ζωής να αντικαταστήσουν την ιερή επιρροή του. Ο Λόγος του Θεού είναι πράγματι ισχυρός, αλλά Εκείνος δεν τον χρησιμοποιεί για να εξαναγκάσει το φρόνημα του λαού Του. Μέσω της άσκησης της ελεύθερης βούλησης όσων δέχονται τον Λόγο Του, ο Κύριος δοκιμάζει την πίστη τους προς Αυτόν και προς τους νόμους της δικαιοσύνης Του.

Τέλος, υπάρχουν οι ακροατές του Λόγου, στους οποίους η Αλήθεια πέφτει σε «καλό έδαφος». Αυτοί όχι μόνο ανταποκρίνονται στο μήνυμα, αλλά συνεχίζουν να προοδεύουν στην πνευματική τους ανάπτυξη, αποφέροντας καρπούς «με επιμονή». (Λουκάς 8:15) Η ανάπτυξη και η καρποφορία αυτών εξαρτώνται από την καθημερινή εφαρμογή του

Λόγου του Θεού. Αυτό το καθημερινό έργο της καρποφορίας στις καρδιές, στις διάνοιες, στα λόγια και στις πράξεις των αφιερωμένων επιτελείται, επομένως, επίσης μέσω του Λόγου που εξέρχεται από το στόμα του Θεού.

Δεν μπορούμε να κρατάμε την Αλήθεια για τον εαυτό μας και να περιμένουμε να λάβουμε όλα τα πλούσια οφέλη που περιέχει για εμάς. Τρέφουμε τον εαυτό μας με τον Λόγο καθώς τον μοιραζόμαστε με άλλους. Αναζωογονούμε από αυτόν καθώς επιδιώκουμε να «ποτίζουμε» τους άλλους. Η καθαριστική δύναμη της Αλήθειας στη δική μας ζωή είναι πιο αποτελεσματική καθώς παρακινούμε ο ένας τον άλλον «στην αγάπη και στα καλά έργα». (Εβραίους 10:24). Η υπεράσπιση της Αλήθειας ενάντια στις επιθέσεις των διαφόρων εχθρών του Νέου Κτίσματος ενισχύεται σημαντικά καθώς μαζί «αγωνιζόμαστε σθεναρά για την πίστη που παραδόθηκε κάποτε στους αγίους». (Ιούδας 1:3)

Η «ανοησία του κηρύγματος»

Ο Παύλος μιλάει για το έργο του Θεού που επιτυγχάνεται μέσω της «μωρίας του κηρύγματος». (1 Κορινθίους 1:21) Αυτό το κήρυγμα δεν περιορίζεται σε διαλέξεις από ένα βήμα. Όλα τα πιστά, αφιερωμένα παιδιά του Θεού συμμετέχουν σε αυτό, στο βαθμό που επιτρέπουν στον Λόγο να ακτινοβολεί από τα χείλη και τη ζωή τους. Από ανθρώπινη άποψη, μπορεί κάλλιστα να φαίνεται ανόητο ότι ένα τόσο ισχυρό έργο θα μπορούσε να επιτευχθεί με έναν τρόπο που φαίνεται τόσο αναποτελεσματικός. Ο λόγος που αυτό είναι εφικτό είναι επειδή ο Θεός δίνει «την αύξηση». (Α Κορινθίους 3:6)

Το έργο του Θεού στην προετοιμασία για τη βασιλεία περιγράφεται συμβολικά στον Ησαΐα 51:16 – «για να φυτέψω τους ουρανούς και να θέσω τα θεμέλια της γης». Τα «θεμέλια της γης» στα οποία αναφέρεται εδώ είναι η επίγεια φάση της βασιλείας του Χριστού, υπό την καθοδήγηση των αναστημένων αρχαίων αξιωματούχων του παρελθόντος. Προετοιμάστηκαν για αυτή την τιμητική θέση μέσω της υπακοής τους στον Λόγο του Θεού, όπως τους είχε γνωστοποιηθεί σε προηγούμενες εποχές. Οι «ουρανοί» συμβολίζουν την πνευματική φάση της βασιλείας, που αποτελείται από τον Ιησού και την εκκλησία Του. Από την Πεντηκοστή, και αυτοί έχουν προετοιμαστεί για τις ένδοξες θέσεις τους μέσω της υπακοής στο θέλημα του Θεού, όπως αυτό εκφράζεται μέσω του Λόγου Του.

Ο Ιησούς είπε κατά την αφιέρωσή Του στον Πατέρα Του: «Ιδού, έρχομαι (στον τόμο του βιβλίου είναι γραμμένο για μένα), για να κάνω το θέλημά Σου, Ω Θεέ» (Εβραίους 10:7· Ψαλμός 40:7). Ήταν η πιστότητά Του σε αυτή τη διαθήκη που Τον κατέστησε ικανό να γίνει ο Βασιλιάς των βασιλέων και ο Κύριος των κυρίων. Έτσι, ήταν ο Λόγος του Θεού που καταγράφηκε από τους προφήτες που προετοίμασε και αγίασε τον Κύριο, ξεχωρίζοντάς Τον για την ιερή και τιμητική θέση που κατέχει «στα δεξιά του Θεού» (Κολοσσαείς 3:1· Εβραίους 12:2). Εκ μέρους των οπαδών Του, ο Ιησούς προσευχήθηκε: «Αγιάσέ τους μέσω της αλήθειάς Σου», και στη συνέχεια πρόσθεσε: «ο Λόγος Σου είναι αλήθεια» (Ιωάννης 17:17).

Για να εκπληρώσει ο Λόγος της Αλήθειας αυτόν τον θεϊκό σκοπό στη δημιουργία των νέων ουρανών, πρέπει να μεταδίδεται από τον έναν στον άλλον

μεταξύ του αφοσιωμένου λαού Του. Ο Θεός δεν τον αναγράφει στους ουραμούς, όπου όλοι μπορούν να τον διαβάσουν. Τον έδωσε στους προφήτες, στον Ιησού και στους αποστόλους, με τη δύναμη του Πνεύματός Του, και εμείς τον λαμβάνουμε από αυτούς και συνεχίζουμε να τον μεταδίδουμε ο ένας στον άλλον. Εφόσον αυτή είναι η διευθέτηση του Κυρίου, αντιλαμβανόμαστε πλήρως τη δύναμη της δήλωσης του Θεού, όταν, μέσω του προφήτη, είπε: «Έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου και σε σκέπασα στη σκιά του χεριού μου, για να φυτέψω τους ουραμούς και να θέσω τα θεμέλια της γης, και να πω στη Σιών: Εσύ είσαι ο λαός μου». (Ησαΐας 51:16)

Πρέπει επίσης να έχουμε τον Λόγο στις καρδιές μας, αλλά δεν πρέπει να παραμένει κρυμμένος εκεί. Αν είναι να είναι πραγματικά αποτελεσματικός στη ζωή μας, πρέπει επίσης να βρίσκεται στα χείλη μας. Έτσι ήταν με τον Ιησού, ο οποίος απεικονίζεται προφητικά να λέει: «Κήρυξα τη δικαιοσύνη στη μεγάλη συναγωγή· ιδού, δεν συγκράτησα τα χείλη μου, Ω Κύριε, εσύ ξέρεις. Δεν έκρυψα τη δικαιοσύνη Σου μέσα στην καρδιά μου· κήρυξα την πιστότητά Σου και τη σωτηρία Σου· δεν απέκρυψα το έλεός Σου και την αλήθειά Σου από τη μεγάλη συναγωγή». (Ψαλμός 40:9,10)

Είναι μια σκέψη που μας γεμίζει ταπεινότητα το να συνειδητοποιούμε ότι ο Λόγος του Θεού, για τον οποίο δηλώνει ότι δεν θα επιστρέψει σ' Αυτόν άκαρπος, μπορεί να μεταδοθεί μέσω ημών, και θα μεταδοθεί αν είμαστε πιστοί στην αποστολή που μας έχει ανατεθεί μέσω του χρίσματος του Πνεύματος. Πόσο καθησυχαστικό είναι να γνωρίζουμε ότι, παρόλο που οι προσπάθειές μας είναι αδύναμες και

μιλάμε με τραυλές γλώσσες, ο Λόγος θα εκπληρώσει το θέλημα του Κυρίου. (Ησαΐας 28:11)

Πολύ σύντομα το έργο της παρούσας εποχής θα ολοκληρωθεί με επιτυχία. Μπορεί να μην είμαστε σε θέση να δούμε τώρα ακριβώς τι έχει επιτύχει ο ρόλος μας σε αυτό το έργο αγάπης, αλλά πέρα από το πέπλο θα ανακαλύψουμε ότι ο Λόγος του Θεού, όπως εκφράστηκε από τα ατελή χείλη μας, συνέβαλε σε κάποιο βαθμό στη συνολική προσπάθεια, ότι τα λόγια που προφέραμε για να δοξάσουμε τον Θεό μας ευλογήθηκαν από Εκείνον για την ενδυνάμωση άλλων στον στενό δρόμο και για τον εμπλουτισμό της πνευματικής τους ζωής.

Ο ίδιος αυτός Λόγος, ενώ μεταδίδεται για τη συγκέντρωση και την οικοδόμηση της Εκκλησίας, έχει χρησιμεύσει ως μαρτυρία στον κόσμο. (Ματθαίος 24:14). Με αυτόν τον τρόπο επίσης εκπληρώνει το θέλημα του Θεού. Μπορεί μερικές φορές να νομίζουμε ότι οι προσπάθειές μας είναι μάταιες, αλλά αυτό συμβαίνει μόνο επειδή δεν συνειδητοποιούμε πάντα ότι οι δρόμοι του Κυρίου είναι υψηλότεροι από τους δικούς μας, και οι σκέψεις Του υψηλότερες από τις δικές μας. (Ησαΐας 55:8,9) Ο Λόγος του Θεού, όπως διακηρύσσεται από εμάς και με την εξουσιοδότησή Του, μπορεί να μην επιτελεί αυτό που θα θέλαμε να δούμε, αλλά μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι θα επιτελέσει αυτό που Του αρέσει. Σε αυτό μπορούμε να χαιρόμαστε. Με βάση αυτή τη διαβεβαίωση, ας προσπαθούμε να αδειάζουμε ολοένα και περισσότερο από τον εαυτό μας και να γεμιζόμαστε με τον Λόγο του. Ας μας γεμίζει τόσο πολύ, ώστε να ξεχειλίζει από τις καρδιές και τα χείλη μας, προς ευλογία των άλλων και προς δόξαν του Θεού.